

Congrés Internacional «Catalunya, un cas excepcional a Europa?» (Münster, del 6 al 8 d'abril de 2000). —Del 6 al 8 d'abril de 2000 va tenir lloc a Münster un Congrés Internacional de Catalanística organitzat pel Seminari de Romàniques de la Univ. de Münster. Nombroses institucions van col·laborar també en l'organització de les profitoses jornades d'intercanvi i treball: l'Associació Germano-Catalana (DKV), el Centre de Recherches sur le Plurilinguisme de Brusselles, la Generalitat de Catalunya i el Govern de les Illes Balears. La trobada portava el títol de *Catalunya – un cas excepcional a Europa?*, un interrogant força actual pel fet de tematitzar la incidència de la nostra petita societat catalana en l'Europa que estem configurant i que va servir de guia a través de tots els temes tractats en les diverses seccions. Dins del marc del congrés va tenir lloc el 17è Col·loqui Germanocatalà.

Un dels objectius importants que plantejava el lema del congrés era l'anàlisi de la situació lingüística als països de parla catalana, així com del significat a Europa de cultures relativament poc esteses, avaluant algunes de les dades recollides arran d'una comparació crítica amb altres contrades o països europeus sotmesos a paràmetres comparables. A títol d'exemple es van presentar casos de minories lingüístiques europees, es van exposar els problemes d'altres països multilingües així com d'altres cultures poc esteses i es va discutir sobre mètodes de comunicació interregional, tot plegat a fi de fomentar l'intercanvi d'experiències, actituds, solucions i perspectives.

Les paraules de benvinguda van anar a càrrec d'Ulrich Hoinkes, president de l'Associació Germano-Catalana, i de Wolf Dietrich, director del Seminari de Romàniques de Münster. D'entre els conferenciants que van marcar els primers acords i els més determinants cal destacar la ponència d'Antoni Badia i Margarit sobre «El català i 'la questione della lingua': una excepcionalitat... frustrada!» El professor Badia i Margarit va dissertar sobre la importància de la nova alba llatinitzant per al català medieval i sobre el fruit que representaren les *Regles de esquivar vocables*. També ens van delectar les altres conferències inaugurals de Miquel Reniu, Joan Melià i de Tilbert D. Stegmann.

El programa que oferiren les cinc seccions deixava preveure un bon resultat dels esforços esmerçats i un bon èxit del congrés en general. Els àmbits temàtics tractats foren els següents:

Multilingüisme, llengües en contacte i conflicte lingüístic; Política lingüística i planificació lingüística / Sociolingüística aplicada; Mitjans de comunicació, tecnologia de la informació i comunicació intercultural; La literatura i l'art en el seu context social; El barroc català i el viatge dels germans Fontanella a Münster. Els que vam anar d'una sala a l'altra escoltant aquí i allà idees o bé noves o bé repeses des de noves perspectives podem afirmar que tots els congressistes van esforçar-se a presentar temes força elaborats, adients a la temàtica del congrés i de la secció, alhora que interessants, en el sentit que totes les comunicacions ens aportaren informació nova i nous aspectes per a reflexionar i analitzar. Molt entretinguda va ser la trobada organitzada per la secció de literatura amb els escriptors Jaume Cabré, Biel Mesquida i Joan Francesc Mira en un petit bar de Münster, on vam xerrar en un ambient molt relaxat sobre qüestions diverses relacionades amb l'activitat literària dels convidats.

En general, l'ambient va ser constructiu i es van fer notar la cooperació i l'intercanvi científics. I Münster va mostrar-se ufana de acollir tan destacades personalitats de les ciències lingüístiques i literàries catalanes, així com de la política. Però sobretot la Univ. de Münster va mostrar la seva especial alegria per a poder acollir un congrés de catalanística tan assenyalat, donat que el seu Seminari de Romàniques s'esforça a oferir una àmplia formació en l'àmbit de la hispanística. I nosaltres, els catalanistes, agraïm l'interès que la nostra cultura desperta. I cal dir-ho: cap detall no va ser oblidat, tots vam gaudir de la càlida acollida, del sopar al restaurant Pfefferkorn im Ratskeller, de la visita a les sales històriques de l'Ajuntament, de les jornades de treball, tan constructives per a les nostres futures recerques i investigació en el camp de la catalanística, i de moltes altres coses. No cal fer cap enquesta entre els participants: tots els que hi érem donem cordialment les gràcies al president de l'Associació Germano-Catalana, Ulrich Hoinkes, i a la vicepresidenta, Pilar Arnau, així com al grup d'organitzadors, però molt especialment a Bàrbara Roviró, qui amb els seus ulls grans i el seu simpàtic somriure va ser la veritable ànima organitzadora del congrés.

I ara, uns quants mots sobre la metròpolis. Münster és una ciutat històrica: en el seu Ajuntament va ésser signat el tractat de la Pau de Westfàlia en finalitzar la guerra dels Trenta Anys. L'antiga població fou fundada l'any 800 com a seu episcopal, amb el nom llatí *monasterium*. La paraula *Münster* denomina en alemany, en general, una catedral, ni més ni menys que *Dom*: l'única diferència entre *Dom* i *Münster* sembla raure en el tipus de funció administrativa. Münster té ara uns 270.000 habitants, essent un important centre cultural, econòmic, administratiu i religiós. També és ciutat portuària en el canal Dortmund-Ems i, des de 1780, ciutat universitària. Es mostra orgullosa, a més, d'ésser la ciutat alemanya de les bicicletes per excel·lència. La catedral del s. XIII és el seu símbol més important. Malauradament, els estralls de la Segona Guerra Mundial es van fer notar també a Münster, on tant la catedral com la ciutat vella van quedar fortament malmeses. Münster es va mostrar acollidora al nombrós grup de catalanistes que van passejar-se pel seu centre magníficament restaurat, encara que més d'un congressista va retornar a les sessions de treball amb un ai al cor després que algun ciclista malhumorat l'hagués escridassat, fart de veure tants vianants bocabadats. [A. T. L.]